

Naročnina listu: =
 Celo leto . . . K 12.—
 Pol leta . . . " 6.—
 Četrť leta . . . " 3.—
 Mesečno . . . " 1.—
Zunaj Avstrije: =
 Celo leto . . . K 17.—
Posamezne številke
 :: 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računijo po 12 vinarjev
 od 6redne petivrtste: pri-
 večkratnih oznanilih velik
 :: popust. ::
„Straža“ izhaja v pon-
 deljek, sredo in petek
 :: popoldne. ::
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
 Koroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Nemški „raubritterji.“

Zopet moramo beležiti dogodek, ki priča, da stoji spodnještajersko nemštvo in nemškutarstvo v znamenju poccstnega tolovajstva, v znamenju najsurovejšega „plattenbruderstva“ in „raubritterstva.“ Komaj je minulo teden dni po nemških junaštvih ob priliki otvoritve novega dravskega mostu, že so se pripetila nova divjaštva, pobesnelih nemških pobov.

Ko so se včeraj okrog šeste ure zvečer vračali hočki in slivniški Orli od Robičevega pogreba, na 3 vozovih skozi Radvanje proti domu, so bili pobalinsko napadeni. Radvanjski „Verschönerungsverein“ ali nekaj takega je imel v gostilni Laufer v Radvanju neko veselico. Mimo se pripeljejo na malih kolesih naši Orli. Bili so popolnoma mirni in niso dali, kakor nam zatrjujejo Nemci-očividci, niti najmanjšega povoda za izzivanje. Prvi voz je pustila nemška družba, ki se je zbrala ob vhodu Lauferjevega gostilniškega vrta, še mirno mimo. Drugega je sprejela s huronskim „pfuj!“-vpitjem in sramotenjem. Tretjemu je pa zastavila pot, ustavila konja in navalila na naše fante. Na vozu so bili trije Orli v kroju in kočijaž. Ker so imeli nemški divjaki ogromno večino — bilo jih je okrog 30 — so imeli seveda veliko korajžo in so hoteli naše Orle preteptati. Ti so se seveda branili, toda velika večina bi jih bila gotovo zmogla, če bi ne bili posegli vmes nekateri razsodnejši in poštenjši Nemci. Cel napad je bil tako sramoten, poniževalen in pobalinski, da je ogorčil celo prave Nemce. Ti so se postavili za naše fante, preprečili nadaljnji pretep in omogočili, da se je voz odpeljal dalje. Med prvimi, ki so vsled tumulta prihiteli iz vrta, je bil baron Roßmanit. Ko je videl tolovajsko junaštvo „plattenbruderjev“, je vskipel v opravičenem srdu in prišel je širiteljem nemške lažikulture praviti take, da si jih gotovo ne bodo zapisali za ušesa. Razun barona Roßmanita so ogorčeno zavrtili divjaške napadalce še nekateri drugi treznejši nemški Mariborčani, ki so v najostrejših besedah obsojali takó početje. Zlasti jih je moral slišati nek nemški dijak, ki se kot „nemški inteligentnik akademik“ ne sramuje na tak način dajati duška — svoji kulturnosti.

Vsled nastopa barona Roßmanita in drugih se je, kakor že rečeno, preprečilo hujše izgrede, vendar pa je bilo že to, kar se je zgodilo, tako sramotno, da je mnogo ljudi ogorčenih in ostudenih zapustilo veselico. Imeli smo priliko govoriti s pristnim

Nemcem-očividcem o tem dogodku. Gospod je rekel: „Dass sind ja Gauner, Raubritter, Plattenbrüder. Man muß sich tatsächlich schämen, daß man mit solchem Gesindel zu einer Nation gehört!“ Krepka sodba, pa pravična. Dostavljamo samo: Dokler ob sodba takih nastopov med Nemci ne bo splošna. „Dokler bo širitev nemške kulture v znamenju „raubritterstva“ med Nemci tolerirana, ni upati na zboljšanje nacionalnih napetosti.

Tako govori katoličan.

Kakor smo že na kratko omenili, je na tretjem slavnostnem zborovanju v Ljubljani govoril tudi rektor Köster iz Hamborna. Köster je nemški duhovnik, kojemu so izročeni v varstvo slovenski delavci rudarji. Njegov pozkravni govor je tako značilen in je tako prevet pravega katoliškega duha, da ga v naslednjem priobčujemo. Naši nemški katoličani in taki, ki se med katoličane prištevajo, se lahko zgledujejo nad temi močnimi in poštenimi besedami. Če bi avstrijski nemški katoliki tako mislili, kot rektor Köster, bi bilo narodnostno vprašanje v Avstriji veliko bližje rešitvi in bi nemški narodi ne prenašali nemškega jarma, škrtaje z zobmi, kot se to dogaja sedaj.

Rektor Köster je izvajal v slovenskem jeziku sledeče:

Slavni zbor! Vaši živio-klici in Vaše ploskanje naj ne velja meni. Zakaj ko sem delal na Porenskem za slovenske delavce, sem še le storil, kar sem moral, ker mi katoliški duhovniki, če tudi smo druge narodnosti (urnebesno ploskanje), smo vendar učenci in služabniki istega Kristusa. V skrivnem razodenju beremo: „Videla se bo v nebesih velika množica iz vseh narodov in jezikov.“ (Ploskanje.)

Naj sprejemem te živio klice za vse tiste pristne Nemce, ki tam daleč prebivajo in so popolnoma drugačni, kakor menda Vaši v bližini (gromovito odobravanje), kateri ne sovražijo sinov slovanskih rodov, ki si iščejo kruha na tujem (viharno odobravanje), ki živijo z njimi, v ljubezni in se zavedajo nuka: Ljubite svojega bližnjega, kakor sam sebe; nič nimajo proti temu, če si razobesijo deset metrov dolgo trobojnico na prsih (živahno odobravanje) in niso užaljeni, če imajo tam Slovenci svoje veselice ter predstave in za Nemci nosijo svojo društveno zastavo. (Gromovito odobravanje.)

Naj sprejemem Vaše živio-klice za tiste Nemce, ki so bili od nekda v teh deželah, od nekda Nemci

in niso renegati (živeli katoliški Nemci!) in se čutilo enake s Slovenci ter nočejo biti pristaši tistih, ki pravijo, da je za Nemce posebna nemška vera. (Bučno odobravanje.) Potem naj sprejemem Vaše živio-klice za vse duhovnike, ki so prišli iz Nemčije na Kranjsko, učiti se slovenski, da bi mogli delati za slovenske delavce. (Dolgotrajno odobravanje.)

Naj sprejemem Vaše živio-klice za tiste župnike, ki radi žrtvujejo iz cerkvene blagajne in iz svojega, da dobivajo iz Kranjske duhovnike za slovenske delavce, ki radi dovoljujejo, da imajo Slovenci v cerkvah slovensko božjo službo. (Ponovno odobravanje.) Naj sprejemem pozdrave za gospoda prelata dr. Lackmanna, kateri je imel, predno je prišel v Hamborn, 2500 odraslih Slovencev v dušni oskrbi in mi posebno naročil, izročiti pozdrave za Slovence v beli Ljubljani. (Živahni živio-klici.) Vaši živio-klici naj veljajo zlasti za münsterskega škofa dr. Feliksa pl. Hartmanna, ki se je vedno zanimal za delavce druge narodnosti, za češke, poljske, slovenske, hrvaške (živel).

Škofijski ordinarijat mi je dal posebno nalogo, da mi iskati priliko, izreči posebno besedo knezu in škofu ljubljanskemu. A mislim, da ni treba iskati posebne prilike za to, ampak da je za to najboljša priložnost pri tem shodu. Za to v imenu münsterskega škofa in ordinarijata izrekam presvetlemu knezu in škofu prisrčno zahvalo za vso ljubeznjivost, s katero je naši škofiji pomagal, da so tisti naši bogoslovci in novomašniki dobili na Kranjskem vse ugodnosti, da so se lahko učili slovenščine.

Pogreb + Franca Robiča.

In sedaj že počiva naš nepozabni Franc Robič tam zunaj na podnožju zelenega Pohorja na pokopališču prijaznega Lembaha. Njegov duh se je že dvignil tja gor v eterske višave in zre sedaj sem dol na pestro lepoto svojega domačega kraja, svoje slovenske domovine, katero je tako ljubil. Okrog nas zopet valovi vsakdanje življenje z vsakdanjim trdom in skrbmi; novi vtisi brišejo prejšnje, novi dogodki preganjajo včerajšnje. Dan, kakor je bil včerajšnji, pa nam ostane globoko v spominu. Pogreb Franca Robiča bo ostal za vsakega, ki se ga je udeležil, nepozaben. Nekaj tako sijajnega in veličastnega Maribor in okolica še nista videla.

Že okrog tretje ure popoldne je bilo zbranega pred mariborsko bolnišnico ogromno občinstva, ki je

Tu pa tam se pojavi ob cesti poljski stražnik s puško dvocevko v dlani. Ko pridemo bliže, vidimo, da pazi na vinograde, kjer je še vse polno lepega, zrelega grozdja. Za marsikaterega popotnika bi bila skušnjava prevelika.

Čim dalje teče voz, tem več romarjev prehitimo: še par ovinkov in v daljavi se zasveti na majhnem hribčku romarska cerkev pri Devici Mariji v Vrpolju. Naselbine same ni mogoče videti, kakor tudi železniške postaje ne. Vse to se nahaja na vznožju hriba, kake četrt ure oddaljeno od cerkve.

Okoli cerkve kar mrgoli pobožnega ljudstva; ob straneh ceste pa je razvrščena dolga, dolga vrsta voz. Blizu cerkve so na tleh vzdane plošče, koje kažejo, da smo na pokopališču. Tukaj namreč ni videti grobov, kakor na naših pokopališčih, ker ni prsti. Grobovi se morajo vsekati v skalnata tla in potem zadeliti s kameno ploščo.

Na obzidju pokopališča plapolata hrvaška zastava. Pri vhodu se je nastanil „guslar.“ Njegove gosli imajo le eno struno, iz katere izvabi z lokom nekak „linu-liu“ brez začitane melodije. Zanimivost še le prične, ko začne zivolasi starec prepevati starodavne narodne pesmi. Tedaj se zbero krog njega starci in mladeniči ter poslušajo slavne čine pradedov v ljutih borbah s Turki.

V cerkev sedaj še ne moremo, ker je tako natlačeno polna romarjev, da bi niti igla ne mogla pasti na tla. Cerkev sama je pravi ličnata, a neznatna. Priprosto poslopje iz golega, obsekanega kamenja nosi majhen zvonik z odprtimi linami, tako da se od zunaj zvonovi vidijo. Pred stranskimi vrati sedi duhovnik, zapisujoč v knjigo imena dobrotnikov, koji se približujejo v dolgi vrsti, da darujejo za blagor cerkve.

Zdaj je konec sv. maše in cerkev se malo po malem izpraznjuje. Vstopimo! Cerkev ima samo eno ladijo; nad glavnimi vrati je majhen kor. Nasproti koru se nahaja na bogato okrašenem glavnem oltar-

PODLISTEK.

Po solnčni Dalmaciji.

(Priobčil F. F.)

II.

Romanje k Devici Mariji v Vrpolju.

Dalmatinsko ljudstvo ima od nekda preblaze-no Devico Marijo jako v časti; za to se vsi Marijini prazniki obhajajo kolikor mogoče slovesno. Na te dni se zbira pobožno ljudstvo vseh slojev pri Marijinih cerkvah, zlasti pri onih, o katerih gre govori-ca, da je Mati božja čudotvorno učinkovala na zdravje romarjev, bodisi na telesno ali pa na duševno.

Ena izmed najbolj znanih in najbolj obiskanih cerkva je ona prečiste Device Marije v Vrpolju blizu Šibenika. Mnogo čudežev se pripoveduje o tej le cerkvi in nebroj romarjev hti vsako leto na dan velike Gospojnice (15. avgusta) v priprosto hišico božjo, prosit pomoči v raznih nezgodah, ali pa zahvaljevat se za izkazane dobrote.

Ker je Šibenik edini veliki kraj blizu Vrpolja, se seveda zbira večina romarjev tukaj ter se potem odtod napoti proti romarski cerkvi. Iz Šibenika vodi do cerkve lepa, gladka cesta in tudi železniška proga. Uprava državne železnice sestavlja za ta dan bolj obširen vozni red, da tako nudi ljudem priliko, posetiti posvečeni kraj na jako priprosto in udoben način.

No, mi smo se držali starega običaja; najeli smo si namreč voz ter rano v jutro pričeli potovanje. Že ob tem času je bila cesta polna romarjev; voz-nik je moral voziti kaj previdno, da mu ni prišel kdo pod kolesa. Nekateri potniki so hodili peš, drugi pa so se posluževali velikih vozov. Na marsika-terem vozu je bilo nakopičenih toliko ljudi, da smo se kar čudili.

* Opis I. glej letnik III., št. 126!

Večina romarjev iz oddaljenih krajev se je pri-pravila že na predvečer, ki se smatra kot velik za-povedan post, na dolgo pot, tako da so morali pre-hoditi vso noč in so se še le v jutro približali za-željenemu cilju. Skoraj vsi nosijo velike voščene sveče, koje potem darujejo romarski cerkvi.

Kolika razlika v nošah, zlasti pri ženskah! — Ker so posamezne vasi v Dalmaciji tako daleč dru-ga od druge, da pravzaprav ni občevanja med njimi in ker tudi vpliv mesta še ni dosegel te samotne in oddaljene kraje, se je ohranila pestra narodna noša in malodane vsaka vas ima svoje posebnosti glede kroja in barve oblek, nakita itd. Kdor te posebnosti razločuje, lahko ve natančno, iz katere vasi prihajajo posamezni ljudje. Koliko starinskega zlata in pa srebra se najde pri teh drugače tako ubožnih kme-tih! Zene nosijo okoli vratu dolge, težke zlate veri-žice, na prstih široke, umetno izdelane prstane in v ušesih velike uhane čisto tako starinske in fine iz-vršitve, da se vrednost pravzaprav ne more ceniti. Sploh se vidi na vsem lepotičju, da so vsi predmeti jako stari, podedovani od kdo ve katerega prednika. Zene iz Kistanja pri Zadru n. pr. imajo predpasni-ke, sestavljene iz samega starega srebrnega denar-ja in čepice iz iste tvarine. Takšne robe ni kupiti nikjer več; hčer jo je dobila od matere ter jo bo o-hranila zopet za svojo hčerko. Potujoči tuji se sicer močno trudijo, pokupiti vse te starinske dragoceno-sti, pa, hvala Bogu, le malokaj dobijo v roke.

Tako smo se vozili opazovaje od gruče popot-nikov do druge gruče in skoro pri vsaki je bilo vi-deti kaj posebnega.

Poglejmo krajino!

Ob straneh ceste se razprostira še dosti dobro obdelano polje, med tem, ko v daljavi dvigujejo goli hribi svoje skalnate vrhove. Neverjetno je, da so bi-li tamkaj nekda velikanski gozdovi; zdaj bi pa naj-manjšega drevesca ne našel, če bi še tako vestno gledal.

neprestano hodilo kropit dragega pokojnika, kateri je ležal v prvem nadstropju na krasno opremljenem odru. Nepretrgoma pa še prihajajo nove množice, in zlasti se množi število odličnjakov. Med navzočimi opazimo cesarskega namestnika grofa Claryja, deželni glavarja grofa E. Attemsa, polnoštevilne deželne odbornike: Hoffmann-Wellenhofa, Hagenhoferja, grofa F. Attemsa, Stallnerja, Feyrerja, deželne poslance: dr. Korošca, dr. Jankoviča, dr. Benkoviča, dr. Verstovška, Ozmeča, Pišeka, Brenčiča, Vrečka, Novaka, Wastiana, dr. Kukovca, Horvateka, Göllesa, Negerja, dvornega svetnika Perkota, stolnega dekana dr. Mlakerja, kanonika Voha, ravnatelja Zidanseka, dr. Medveda, državnega pravdnika dr. Verderberja, barona Neugebauerja, dr. Tominseka, župana Schmidererja in celo vrsto drugih. Več je bilo tudi okoliških županov in občinskih svetovalec.

Krsto je blagoslovil dekan kanonik Gaberc ob asistenci treh č. gg. kaplanov. Na to so jo dvignili na šesterovprežni voz in veličastni sprevoz se je začel pomikati po novi državni cesti proti novemu našemu dravskemu mostu. Pred krsto je vozil cvetlični voz prenapolnjen s premnogimi krasnimi vencami — okrog 40. Za krsto so stopali globoko potrjeni števillni sorodniki, na to pa nepregledna vrsta žalujočih. Ob desnem koncu mostu se je sprevoz ustavil, častiti g. dekan je dal še zadnji blagoslov in veličastni kondukt se je začel pomikati proti Lembahu. Odličnejši gostje so posedli v vozove, drugi so jo mahili pa peš, tako je šlo korakoma preko lepega polja proti Lembahu. Na mestni periferiji pri „Kreuzhofu“ se je pridružila sprevozu krepka četa Orlov iz Maribora. Hoč in Slivnice, ki so potem flankirali mrtvaški voz.

Ko smo se bližali Lembahu, nas je od daleč pozdravilo svečano zvonjenje zvonov. Malo pred cerkvijo se je ustavila dolga vrsta voz in je bil najpoprej v župni cerkvi slovesen requiem. Cerkve je bila prenapolnjena in je moralo mnogo občinstva ostati zunaj. Kako je bil pokojnik visoko spoštovan, priča najbolj dejstvo, da so skoro vsi odličnjaki, ki smo jih navedli zgoraj, med njimi cesarski namestnik grof Clary in deželni glavar grof Attems, prišli s sprevozom v Lembah. Ob koncu blagoslova v cerkvi je zapel mariborski pevski zbor krasno žalostinko. Na to se je razvil sprevoz na pokopališče. Bil je nad vse veličasten pogled na tisočero množico, ki je spremljala svojega priljubljenega prijatelja in voditelja k zadnjemu počitku. Pri prostemu kmetu, kakor tudi visokemu dostojanstveniku, priprosti ženi, kakor tudi mestni dami se je brala na obrazu globoka tuga nad izgubo, ki je zadelala nas vse.

Po cerkvenih obredih se je poslovil od blagega pokojnika deželnega glavarja namestnik poslanec dr. Jankovič v prisrčnih, vznepenih besedah. Rekel je: „Predragi tovariši! Nepozabni naš prijatelj! Tugepolnim srcem, popolnoma potrjeni, stojimo danes ob Tvojem odprtem grobu. Le deloma se zavedajoči, kako nenadomestno vrzel si zapustil med nami, ko Te je božja roka tako nenadoma prestavila iz našega burnega življenja polnega boja, polnega dela, pa tudi polnega prevar in neizpolnjenih nad v lepše in boljše življenje večnosti. Ti uživaš zdaj sadove svojega plemenitega srca, svoje neizmerne delavnosti za ljubljeno slovensko ljudstvo, počivaš v domači slovenski zemlji, katero si tako vroče ljubil, kateri si posvetil vse svoje bogate moči, vso svojo veliko znanje, pa tudi ves svoj trezen prevdarek v vedni

ju dragocena, čudežna podoba Device Marije. Pred nje kleče razni prosilci. Na obrazih se jim bere iskrena pobožnost in trdno zaupanje v pomoč. Tukaj ne velja razlika med meščanom in kmetom; vsi so enaki, ker so vsi potrebni čudotvorne roke nebeške kraljice.

Pred stranskim oltarjem je na tleh velik kup darovanih sveč in romarji še vedno prinašajo nove, tako da je žena, koja prejema sveče, za prostor kar v zadregi. Te sveče ostanejo deloma tukaj, deloma pa se razdele po posameznih cerkvah v Šibeniku.

Na velikem prostoru pod cerkvijo se zbirajo romarji okoli sotorov, v katerih se lahko dobi jed in pijača. Izbira ni velika, pečeno ovčje meso in vino. Cele ovce se pečejo na ražnu ter izginejo v rokah lačnih čakalcev skoraj preden so gotove. Tujca najprvo odbija vonj pečenega ovčjega mesa; kdor pa to slastno pečenko enkrat okusi, mora priznati, da je izvrstna.

Par gostilničarjev toči pivo, pa dalmatinski kmet se drži rajši domačega črnega vina. Za pivo mu ni dosti mar. Nekaj mladeničev pač vleče bolj po „novi modi“, vidi se jim pa, da jim nenačujna pijača ne gre nič kaj v slast.

Že smo se hoteli posloviti od romarske cerkve in od romarjev, kar nastopijo mladeniči in deklice za plesanje narodnega „kola.“ Z vso vnemo rajajo plesalci in z vso pozornostjo jih opazujejo sorodniki in znanci. Saj se tukaj mnogokrat prične tajna vez — katere dovede srečni par pred oltar do zakona.

Mi pa smo dali našemu vozniku povelje, naj napreže, da pridemo še domov, preden zapeče popoldansko sonce. Še pogled na prijazno cerkvico, na pestre hoše in na golo, nerodovito okolico ter hajd nazaj proti mestu.

Prihodnjo nedeljo si bomo najbrž ogledali Vis in bližnje otoke. Kar vidimo tamkaj, pride v eni sledečih številk na vrsto, če nam gospod urednik zopet da na razpolago malo prostora.

skrbi in iskrenem nastojanju to našo sveto zemljo rešiti, ohraniti jo neomadeževano in neoskrunjeno sinovom našega slovenskega plemena. Nas si ostavljalostne, neutešno koprneče, po Tvoji prijazni, v srce segajoči besedi, izražajoči razum, jekleno voljo in neizprosno odločnost, katere ne bomo nikdar več čuli, hrepeneči po Tvojih svetih in navodilih, katere si nam iz svoje bogate zakladnice mnogih skušenj življenja podajal, zahtevajoči po Tvoji prijateljski roki — a vse, vse to je onemogočila kruta usoda in nezapopadljiva volja božja. Tebe ni več med nami — le v naših srcih, v srcih hvaležnega slovenskega naroda si zapustil spomenik, trajnejši, kot zamore biti spomenik iz kamna in kovine, spomenik ljubezni, — spomenik hvaležnosti in nikdar pojenjajoče vdanosti. Globoko smo Ti pogledali v Tvoje srce in se prepričali, da je bilo v njem čisto zlato žarko rodoljubja, velike humanitete, visokega spoznanja svojih nalog in svojih dolžnosti, a še višje nade, da narod, katerega si tako gorko ljubil, katerega si se tako z vsemi vezmi oklepal, ne bo umrl, ampak bo živel, se razvijal in rasel! Sladko spavaj, dragi prijatelj, v tihem ljubezni Te naj pokriva slovenska zemlja, mi pa se poslovimo od Tebe, vzor poštenjaka, preblagega očeta in idealnega domoljuba s trdnim sklepom, da Ti sledimo po Tvojih potih in postanemo, če ne enaki, vsaj Tebi slični. Vječnaja Ti pamjat!“

V imenu lembškega ljudstva se je poslovil od rankega v gorkih besedah gospod učitelj Gobec. Sledila je še pretresljiva žalostinka in potem smo se poslovili vsi. Na rakev je pričela padati zemlja. Še pest prsti v zadnji pozdrav in potem — z Bogom. Odšli smo težko in tiho. V mnogih očeh je iskrla solza. Spavaj sladko!

Slovenski klub v štajerskem deželnem zboru je preiel naslednji brzojavki:

V imenu kluba krščanske ljudske stranke štajerskega deželnega zbora prosim, da blagovolite sprejeti izraze najodkritosrčnejšega sočutja povodom smrti velečislana tovariša gospoda deželnega odb. Robiča. — Hagenhofer.

V imenu kluba „nemški centrum“ zatrdilo toplega sočutja. — Poslanec Pantz.

Osebo so kondolirali predsedstvu Slovenskega kluba: cesarski namestnik grof Clary in deželni glavar grof Attems.

Namesto venca na grob pokojnega profesorja Robiča so darovali za Slovensko Stržo poslanci: dr. Korošec 10 K, dr. Jankovič 10 K, dr. Benkovič 10 K, dr. Verstovšek 10 K, Franc Pišek 10 K, Mih. Brenčič 10 K, Peter Novak 10 K, Josip Ozmeč 10 K, Jakob Vrečko 10 K, Anton Meško 10 K.

Slovensko društvo je darovalo mesto venca na krsto deželnega odbornika in poslanca gospoda Fr. Robiča za dijaško kuhinjo v Mariboru 20 K.

Oče ogrskih Slovencev umrl.

Oče ogrskih Slovencev, dekan tišinski dr. Fr. Ivanoczy je umrl. Ta vest je pretresla nas vse, ki smo poznali njegov velik pomen za naše ljudstvo na Ogrskem. Vkljub ogrskim razmeram je pokojnik bil zvest sin svoje slovenske matere in njegov neomadeževan značaj, njegovo znanje in njegova popularnost so bile lastnosti, pred katerimi so se klanjali tudi nasprotniki ter se mu niso upali približati. Bil je Slovencem zvest zagovornik pri politični in cerkveni oblasti. Okoli njega se je zbirala kakor okoli svojega očeta in pokrovitelja mlajša, narodno čuteča duhovščina in mladina. Tudi najnovejši nabožno-literarni pokret ogrskih Slovencev je imel v dr. Ivanoczyju svojega duševnega povzročitelja in požrtvovalnega podpiratelja. Slovenci so ga ljubili kot svojega očeta. Mažari so se klanjali integriteti njegovega značaja. Sedaj je tudi ta stebel ogrskih Slovencev, ki nam je ostal še za blagopokošnim Borovnjakom, strit in zlomljen. Njegovemu imenu in njegovim zaslugam trajen spomin.

Dr. Ivanoczy je bil rojen dne 25. avgusta leta 1857 pri Sv. Benediktu v Prekmurju. V duhovnika je bil posvečen dne 11. julija 1882. Bil je prof. bogoslovja v Sombatelju, koje mesto pa je leta 1893 sam rad zapustil, da je mogel pastirovati med svojimi Slovenci kot dekan v Tišini. Lavantinska duhovščina ga je poznala, ker je prejšnje čase skoro redno dohajal na duhovne vaje naše škofije. Ogrska vlada se je tuintam zaletela vanj radi „panslavizma“, toda vsa natolevanja so se razblinila na čistoči njegovega značaja. Bil je blag, plemenit človek. Imel je svojo mater pri sebi, katero je ljubil z nežno sinovsko ljubeznijo. Vsako jutro je klečal pred svojo staro materjo, ter ji zavezoval čevlje, a med tem je mati govorila nad njim svoj blagoslov. Dne 29. avgusta je kap utrgala nit njegovega življenja, pogreb je bil danes dne 1. sept. dopoldne.

Naše prireditve.

Gornja Radgona.

Naša Mladeniška zveza je obhajala včeraj slovesno svojo desetletnico. Malokatera Mladeniška zveza na Spodnjem Štajerskem je celo dobo deset let ohranila tako žilavo delavnost, kakor ravno naša gornjeradgona. Običajni shodi, predavanja in druge prireditve se vrše vsa leta tako kot pred 10 leti.

In včeraj so naši vrli mladeniči zopet pokazali svojo vstrajnost, svoj napredek ter krščansko in narodno zavest. Kakor vsaka naša prireditev, tako se je tudi naša slavnost začela v cerkvi. Ob 9. uri je imel profesor dr. Fran Lukman prekrasno pridigo, v kateri je priporočal mladeničem, naj bo njih življenje tako, da bodo ostali vedno prijatelji angeljev varuhov. Med sveto mašo, katero je služil g. dr. Lukman, so prejeli mladeniči Mladeniške zveze sv. obhajilo.

Popoldne po večernicah se je zbralo gotovo nad 200 mladine, pa tudi starišev k zborovanju in veselici na vrtu gospoda Osojnika. Pozdravni govor je imel predsednik Mladeniške zveze, organist gosp. Potočnik. Za njim je govoril namesto poslanca dr. Korošca, ki je bil vsled pogreba gospoda profesorja Robiča zadržan, urednik Fr. Zebot. Na to sta se nastopila v lepem govoru č. g. V. Kraner in naš vrli gospod Lančič, na kar so nas zabavali pevci in igralci na odru. Igrli „Skrivnostni zaklad“ in šalji-va burka ste obe dobro izpadli.

Želimo Mladeniški zvezi, da bi kakor v pretečenem desetletju tako tudi v bodoče se lepo razvijala in procvetala ter nam odgojila mnogo odločnih in krščansko-narodnih mož.

Hoče.

V nedeljo je imelo naše katoliško bralno in gospodarsko društvo poučno zborovanje, ki je bilo dobro obiskano. Govoril je gospod Stupar iz Maribora kot odposlanec S. K. S. Z. Lepo je govoril o pomenu izobraževalnih društev. Povedal je lepe dogodke iz turške in balkanske vojske. Jugoslovanske brate moramo posnemati v treznosti, v ljubezni do domovine. Vabil je, naj pristopijo v društvo in naj se izobrazujejo.

Govoril je tudi gospod kaplan Kl. Šeško o Orlih in pristopilo je deset novih Orlov.

Dal Bog, da bi se naša mladina vedno bolj oklepala naše slovenske katoliške organizacije, da bo ostala srečna, častno in večna.

V nedeljo bo zopet zborovanje, ker je bilo zaradi pogreba gospoda poslanca Robiča mnogo odsotnih. Pridite vsi! Začetek po večernicah pri gospodu Rojku.

Na Balkanu.

Z vedno večjo gotovostjo se lahko računa, da bo Bolgarija izgubila Odrin. Velesile so jo zapustile, Rusija in Avstrija, na kateri je najbolj zidala, ji svetujeta direktna pogajanja s Turčijo, tako da ji že res ne preostaja drugega, kot sporazumeti se s Turčijo. Da Turčija o kakem sporazumu brez Odrina noče nič slišati, to je gotovo in zapuščena in onemogla Bolgarija bo morala vgrizniti tudi v to kisljabolko. Če bo pa ta način ureditve balkanskih razmer trajen, je drugo vprašanje.

Pričetek direktnih pogajanj med Bolgarijo in Turčijo.

Sofija, dne 30. avgusta. (Zasebna brzojavka.) Bolgarska vlada je sklenila, da se začne direktno pogajati s Turčijo. Ruska vlada je svetovala v Sofiji, da se naj začne Bolgarija takoj pogajati s Turčijo. Ministrski svet je za to sklenil, da se začne Bolgarija, ker tudi Avstrija noče pričeti nobene akcije, takoj direktno pogajati s Turčijo, da zabrani upad Turkov v južno Bolgarijo. Pričetek oficijelnih pogajanj bo že v najbližnjih dneh.

Diven zgled junaštva.

Srbski vojni minister je izdal te dni vsej srbski vojski sledeče povelje:

„Prostak 2. čete 4. bataljona V. pešpolka prvega poziva Miloje Nikolič iz Lovriča v azbukovskem obraju podrinskega okrožja, ki je bil ranjen ob Brjanih, kjer je zadobil pet ran in pri boju prsi ob prsi tudi še šesto rano s bajonetom, je storil v 4. rezervni bolnišnici v Belgradu še večje duševno junaštvo.

Spominjajoč se značaja in vloge predstojnikov v boju, v težkih trenutkih, ko vse upanje podrejenec sloni na njihovem voditelju, poln požrtvovalnosti in pripravljen, da tako ranjen še pomaga in častniku reši življenje, se je prostovoljno ponudil, da mu snamejo del kože in jo prišijejo čez rano težko ranjenega artilerijskega stotnika Radosavljeviča, rekoč: „Zrežite z mene, kolikor največ hočete, samo da ta stotnik ostane živ.“

Taka požrtvovalnost napram svojemu predstojniku ni ostala neopažena tudi od strani vrhovnega poveljnika. Njegovo veličanstvo kralj je blagovolil z ukazom z dne 26. t. m. (8. avgusta) odlikovati prostaka Miloja Nikoliča z visokim odlikovanjem — redom Karagjorgjeve zvezde IV. reda, vojno ministstvo pa mu je nakazalo nagrado 1000 dinarjev.

Junaki! Z veseljem in zadovoljstvom vam naznanjam ta primer viteške požrtvovalnosti, ki je ni enake, vašega tovariša Miloja, čigar prsi zdaj kraši Karagjorgjeva zvezda. Osvetniki Kosovega, junaki od Kumanovega, Prisata, Alipaca, Bakarnega gumna in Bitolja, vitezi od Jadrana in Brjegalnice, Bosiljgrada in Vlasine, Belogradčnika in Vidina, dični sokoli srbsstva, ki ste s krvjo in zlatimi črkami spisalijajne strani v zgodovino Srbovo, ki ste s herojskimi čini raznesli slavo srbskega orožja po vsem svetu, ponašajte se tudi s tem zgledom požrtvovalnosti in ljubezni do svojega predstojnika. Moje najgloblje prepričanje je, da narod, ki rodi take sokole,

more vedrega čela gledati v svojo lepšo in sijajnejšo bodočnost; vojska, ki ima take junake, je nepremakljiva, pa naj bi bila pred katerikoli sovražnikom. V tem prepričanju kličem: naj živi naš vrhovni poveljnik kralj! Naj živi hrabra srbska vojska!"

Tako povelje srbskega vojnega ministra. Taka povelja se ne izdajajo tjavendan in za to mislimo, da vsaj za ta slučaj ne bo imel poguma noben nemški šmokovski list, da bi proglasil ta čin junaštva preprostega srbskega vojaka za izmišljotino.

Raznoterosti.

Deželni zbor.

Današnja „Montags-Zeitung“ razpravlja na uvodnem mestu o štajerskem deželnem zboru. Clankar pravi, da hoče štajerska dežela zdrav deželni parlament. Ker na delazmožnost sedanjega deželnega zbora ni misliti, to so stojimo pred razpuslom in novimi volitvami. Tekom prihodnjega tedna bo poskusil cesarski namestnik še enkrat rešiti štajersko deželno vprašanje. Na vspehi ni misliti in do decembra bomo imeli že nov deželni zbor. Opomba uredništva: Kolikor mi poznamo položaj, so to zgolj domnevanja in ugibanja.

Po Robiču izpraznjeno odborniško mesto bo prevzel poslanec dr. Verstovšek. Dr. Verstovšek je bil že pri konstituiranju deželnega odbora izvoljen za Robičevega namestnika in ga sedaj deželni glavar brez vsake volitve kratkomalo vpokliče v deželni odbor.

Iz veterinarne službe. Višji okrajni živinozdravnik Josip Volovšek v Konjicah je pomaknjen v 8. činovni razred.

Iz poštne službe. Poštni oficijali V. Winkler v Celju, Adolf Schmidt in Karol Benedikt v Mariboru so imenovani za višje poštne oficijale ali personam.

Zmaga. Pri okrajnih volitvah v Ljutomeru so zmagali Slovenci. Nemci so vložili protest.

Liberalne hijene. S studom smo gledali te dni, kako so se liberalne hijene polastile celo mrtvega telesa prof. Fr. Robiča, ter ga trgale s svojimi strankarskimi zobmi. Že ko je ležal gospod Robič na bolniški postelji, so na skrajno netakten način razpravljali liberalni časniki o njegovem nasledniku. In njegovo telo še ni bilo v grobu, so zopet v „Narodu“ na žaljiv način pisali o Robičevi politični poziciji in njegovih naslednikih. V mladoberalnih krogih nimajo očitno niti trohice človečanskega čuta, sicer bi tako postopanje ne bilo mogoče. Nam je razumljivo, zakaj nekateri dostojnejši liberalci nečesto o gotovi celjski kliki nič vedeti, kajti gabi se jim njih omejenost in duševna surovost. Liberalcem pa nujno svetujemo: Pišite in govorite o živih, kar vam drago, a mrtve nam pustite pri miru.

Pruska inšpekcija. Koncem prejšnjega tedna je potovala po Spodnjem Štajerskem pruska inšpekcija, obstoječa iz 15 oseb. Začela je svoje nadzorno delo v St. Ilju v Slov. goricah. Pregledovala je po Prusakih in Svabih naseljeno ozemlje, ki stane Nemce, kakor pišejo nemški listi, 800.000 K. (Koliko je med temi kronami mark?) Potem se je pripeljala komisija, ki pregleduje, če gre vsenemško-hohenzollernska ideja dobro v klasje, v Maribor. Sprejeta je bila, kakor je pri takih dobrih patrijotih umevno, od dr. Schmidererja, dr. Mallyja, Futterja, dr. Schinnerja in drugih mariborskih pravkov. Waštian jo je ves čas spremljal. V petek se je odpeljala inšpekcija dalje v Celje, odkoder je šlo potem še dalje v Ljubljano, Kočevje, Trst itd. Da bo most do Adrije prej zgrajen, se bodo vršile take inšpekcije vsako leto. Hohenzollern, veseli se!

Slovenska Straža. (Štajerska za Slov. Stražo.) Po Anton Ribarju, župniku pri St. Vidu na Planini, zložili svatje na gostiji Tovornik-Belak, 15 K; po Matevžu Omladiču v Braslovčah, nabral ob priliki poroke svojega brata med veselimi gosti, 6.16 kron; nabrano pri zlati poroki župana Martina Pirtovškega in njegove soproge v Rečici 11 K; po Mihaelu Gobecu v Mestinjah, iz nabiralnikov: v župnišču, nabrano na mladinskem shodu dne 22. 7. K 5.57, nadalje pri gospodu J. Blatniku K 2.78, pri gospodu Mihaelu Gobecu 1 K in pri gospodu J. Fidlerju 60 vin.; podružnica Sv. Lenart v Slov. goricah 100 K; podružnica v Dramljah 2 K; po gospodu K. Gučeku, bogoslovcu v Celju, nabral na primiciji častitega gospoda Jakoba Bohaka v Studenicih pri Poljčanah 62 K; po častitemu gospodu Franu Hohnjecu, kapelanu v Rečici ob Savinji, nabrano na primiciji častitega gospoda Frana Štiglica na Rečici, 100 K; županstvo Dobrna pri Celju 10 K; po častitemu gospodu Frančišku Jazbinšku, bogoslovcu, nabrano na primiciji častitega gospoda Turka v Pilštanju K 17.09; nabrano pri sestanku dijakov pri Noviščih, nabral gospod J. Maršič, K 5.43; Martin Gabere, kapelan, Rajhenburg, K 3.30; po Franu Lileku, posestniku v St. Ilju, iz nabiralnika 10 K; podružnica v Celju iz nabiralnika 5 K; podružnica v Brežicah K 55.86; ženska podružnica Sv. Peter na Medvedovem selu K 9.30.

Kogar tarejo skrbi in si na noben način ne ve pomagati, navadno poskusi svojo srečo nazadnje še s srečko in res se ta poskus marsikdaj dobro obnese, saj je čisto slišati, da je ta ali oni čez noč obogatel vsled glavnega dobitka. Najpriporočljivejša je turška srečka, ker lastnika v srečnem slučaju s svojimi glavnimi dobitki po 400.000 in 200.000 zlatih

frankov v istini reši vseh gmotnih skrbi, v najneugodnejšem slučaju pa se mu večji del za srečko izdanega denarja povrne v obliki najmanjšega dobitka, ki ga vsaka srečka mora zadeti, oziroma dobi vsled vedno naraščajoče vrednosti turških srečk v doglednem času tudi ves svoj denar zopet nazaj, če srečko proda. Tako velikih ugodnosti ne nudi nobena druga srečka in ni je loterije na svetu, ki bi bila varnejša in nedolžnejša od turških srečk. Turške srečke so tedaj loterija in hranilnica ob enem, zato jo priporočamo vsem onim, ki bi radi poskusili svojo srečo brez posebnega rizika. Mesečni obrok za turško srečko, koje prihodnje žrebanje se vrši dne 1. oktobra t. l., znaša samo 4 K 75 vin. Kdor pa hoče pridejati še K 1.25, prejme zraven še priporočljivo srečko italijanskega rudečega križa, tako da je potem deležen 10 žrebanj vsako leto. — Naročila pa sprejemajo in pojasnila dajejo za Slovensko Stražo gospod Valentin Urbančič, Ljubljana, Kongresni trg štev. 19, in vsi njeni sodrušniki po deželi. Naročajoče le po posredovanju Slovenske Straže, ki je v zvezi z mogočno slovansko krščansko banko s polno vplačano delniško glavnico 40.000.000 K, pri kateri se ni bati zgube in neprilik.

Štajersko.

Maribor. (Smrtna kosa.) V petek popoldne je umrl, zadet od kapi, tukajšnji poséstnik in mestni občinski svetovalec Jurij Lendler. Pokopan je bil v nedeljo popoldne.

Veržej. Dne 8. septembra bodo prevzvišeni g. knezoškofo posvetili v tukajšnjem salezijanskem zavodu „Marijanišču“ novo kapelo. Prevzvišeni pridejo v nedeljo, dne 7. septembra, okoli pol pete ure v Veržej; drugi dan se začne posvečevanje ob osmi uri.

Celje. V zadnji številki ste priobčili dopis iz Celja, v katerem se trdi, da so tukajšnji liberalni krogi razburjeni, ker namerava pričeti izhajati v Mariboru advokatski list „Podr. Novice.“ Bili ste mistificirani. Kakor izvem iz najzanesljivejšega vira, se dr. Kukovec celo zelo trudi, da bi spravil „Podravske Novice“ k življenju, ker upajo mladi advokati priti na ta način do denarnih podpor starih liberalcev, ki do sedaj še vedno krčevito tišče svoje mošnjčke. — Opomba uredništva: Vaše informacije bodo pravilne. Kolikor pa poznamo petkovega dopisnika, ni bila nameravana mistifikacija, temveč je izšlo poročilo iz nepoznanja razmer.

Paberki.

Kmetijski pouk v armadi.

Kakor znano, so že tudi v naši armadi pričeli s kmetijskim poukom. Na Pruskem je vpeljan že več let. Koristno je tedaj brez dvoma, če pridejo izkušnje, ki so jih imeli tozadevno na Pruskem in ki jih je objavila „Bairische Staatszeitung“ v številki z dne 14. avgusta t. l., tudi v širšo javnost.

Pruski vojni in poljedelski minister sta se v svojih odredbah na generalna poveljstva in poljedelske zbornice o vseh kmetijskih pouka v pruski armadi prav povoljno izrazila. Oba ministra sta se izjavila, da, ker so se ti kmetijski tečaji v armadi prav dobro obnesli, ni nobenega povoda, da bi se z njimi prenehalo. Pribito je, da so se v okrajih, kjer so se poljedelske zbornice sporazumno z vojaškimi oblastmi z zadevo temeljito bavile, pokazali zelo povoljni vspehi. Posebno laskavo se je tozadevno izrazil znani major Brandenburg, ki se ga smatra na tem polju za posebno kompetentnega, v svojih izvestjih nemške poljedelske družbe. Povsod so prišli do naziranja, da je smatrati pouk častnikov v teh tečajih za dobro pomoč, ne sme se pa to smatrati še za pravilo, marveč so k temu v prvi vrsti poklicani poljedelski strokovni učitelji, katere bi morala država iz državnih sredstev plačati. Če je v nekaterih delih države padlo število udeležencev pri tečajih, izvira to iz tega, ker so si merodajni krogi prizadevali, da so vse one, ki so bili izučeni rokodelci, ali ki nimajo s poljedelstvom nobenega stika, izločili iz števila udeležencev. Število udeležencev pa tudi ne sme biti preveliko, sicer nimajo predavatelji nobenega pregleda in pouk ne more biti uspešen.

Opustil se je polagoma čisti strokovno-znanstveni princip in se je v učni načrt sprejelo narodno gospodarsko učno gradivo (na primer gibanje prebivalstva in beg poljskih delavcev v mesta in tovarne, pomen kmečkega stanu za naše ljudstvo, vojna moč države in kmetijstvo itd.). Metodično se je najbolj obneslo združitev predavanj in vprašanj. Dragoceno dopolnilno poučno sredstvo so bili tudi ogledi na liču mesta. Toži se o tem, da postaja proti sklepu tečajev število udeležencev vsled premestitev vedno manjše. Major Brandenburg je prišel do zaključka, da popolni vspeh vojaških poučnih tečajev ne more izostati, če delajo vojaške oblasti roko v roki s poljedelskimi oblastmi in organizacijami.

Produkcija zlata v Transvalu.

Produkcija zlata v rudnikih, ki so združeni v „Transval Chamber of Mines“, je znašala za junij t. l. 716.267 unč v vrednosti 3.042.509 liver šterlingov. (Ena livra v našem denarju 24 K.) Napram maju se je množina dobljenega zlata znatno skrčila. Meseca maja je namreč produkcija zlata znašala 761.349 unč in vrednost 3.234.004 liver.

V rudnikih, ki niso združeni v gori navedeni podjetniški organizaciji, znaša junijska produkcija 30.810 (maja 32.957) unč, katere so reprezentirale vrednost 130.873 (maja 133.994) liver šterlingov. Na koncu junija je bilo v tamošnji zlatih rudnikih vpislenih 188.094 delavcev, v premogovnikih 9060 in v dijamantnih rudnikih 14.654 delavcev. Vsega skupaj 211.808 delavcev.

Primorsko.

Nadvojvoda Karol Franc Jožef v Miramaru. Nadvojvoda Karol Franc Jožef se namerava s svojo soprogo nadvojvodinjo Cito in s svojim sinčkom za delj časa nastaniti v Miramaru. V bližnjih dneh se že pripelje nadvojvoda z obitelji v Miramar.

Razgled po svetu.

Umor priorja patra Kossaka. V noči od srede na četrtek je bil v samostanu baziljancev v Zloczowu ondodni prior pater Jgnacij Kossak v svoji mali spalnici na zyerinski način umorjen. Tekom preiskovanja se je dognalo, da je imel umorjeni pater s sorodniki svojega prednika patra Nemirowicza večletni sodnijski prepir zaradi zapuščine patra Nemirowicza. Prepir se je v vseh instancah končal s porazom sorodnikov patra Nemirowicza. Prior Nemirowicz je zapustil vse svoje premoženje, 60.000 K, svojemu nasledniku patru Kossaku. Sorodniki Nemirowicza so pa sodnijski izpodbijali veljavnost Nemirowiczeve oporoke in ko je bila oporoka v vseh instancah končno veljavno potrjena, se je nek sorodnik bivšega patra Nemirowicza opetovano izrazil grozilno napram patru Kossaku. To dejstvo je zasledovala preiskovalna sodnija in dejstvo, da so dotičnega sorodnika nekaj dni pred izvršenim umorom videli v Zloczowu, je sum še bolj potrdilo. Preiskovalna sodnija je izdala brzogovorni ukaz, naj se dotični sorodnik aretirira. Toda ta pa ni počakal aretacije, marveč je nekam izginil. Pri raztelesenju umorjenega patra Kossaka se je dognalo, da je zadobil umorjeni prior osem težkih ran, ki so bile vse brezpozgojno smrtno nevarne. Pogreb umorjenega priorja se je vršil v soboto, dne 30. t. m.

Kolera na Dunaju. Na Dunaju so konstatirali slučaj kolere. Pri trgovcu Pardo, ki se je pripeljal iz Soluna na Dunaj, so konstatirali azijsko kolero. Zagotavlja se, da bo Pardo utekel smrti. Oblasti so izdale obširne zdravstvene odredbe.

Milijonar obsojen na smrt. Dne 26. avgusta je obsodilo sodišče v Novem-Jorku 28letnega milijonarja Leona Franka, lastnika neke velikanske tovarne za svinčnike, radi umora nekega dekleta na smrt. V kleti njegove palače so našli usmrčeno neko njegovo tovarniško službenko. Krivdo je sicer valil na nekega svojega uslužbenca-zamorca, toda ta je pred sodnijo neizpodbitno dokazal, da je njegov gospodar sam umoril dekle. Sodišče ga je obsodilo na smrt. Po razglašeni smrtni obsodbi je priredilo občinstvo državnemu pravniku burne ovacije, ker se je tako ojunail, da je pripomogel pravici do veljave. Res ameriški nazor!

Kolera v rumunski armadi. Bukarešta, dne 29. avgusta. (Agence telegraphique roumaine.) Do dne 24. avgusta t. l. je bilo v rumunski armadi 1155 smrtnih slučajev kolere, med temi šest častnikov. Oficijelna poročila pravijo, da pojenja kolera.

Prvi kadilec na Nemškem je bil skoraj gotovo tisti zamorec, ki ga je branniborški knez iz vojske ob Renu pripeljal v svojo domačijo. V neki vasi, kjer si je dal knez v kovačnici popraviti poškodovan voz, je vse drlo skupaj in zijalo v zamorca, ki je v svoji livreji mirno sedel zadaj. Slednjič mu postane dolgčas. Vzame iz žepa svojo kratko pipo, potolče z njo, nabaše jo, stopi iz svojega sedeža v kovačnico, tam vzame žareče oglje iz ognja in ga položi v pipo, de ne stvar med zobe in v splošno grozo okoli stoječih začne puhati iz ust in nosa oblake dima. Nek kmet se pa ojunai, stopi bliže, da bi videl stvar od bližu. Tu pa vzame dobrasrčni zamorec pipo iz ust in mu jo ponudi, pri tem se pa prijazno nasmeji in pokaže svoje bele zobe ter pravi: „Poskusite, je zelo dobro!“ Kmet pa odskoči, kakor pred strupeno kačo in pravi prestrašen: „Ne, milostljivi gospod hudič, jaz ne žrem ognja!“

Težka avtomobilna nezgoda škofa v Mondonedu. Listi poročajo iz Madrida, da se je na cesti iz Mondonedu v Santiago vozeči avtomobil, v katerem se je vozil škof iz Mondonedu ter dva njegova spremljevalca, prevrnil v jarek. Škof je bil ranjen, eden njegovih spremljevalcev je obležal na mestu mrtve, drugi je pa bil težko poškodovan.

Dama oklofutala nekega nemškega častnika. V Strassburgu na Nemškem je izstopil iz vlaka nek nemški dragonski častnik. V tem trenutku se mu je približala neka tuja dama ter mu prisolila nekaj — prav gorkih zaušnic. Ko je častnik potegnil sabljo, da se ubrani dame, skoči med njega in damo nek narednik ter tako zabrani, da se častnik ni s sabljo zapodil v damo. Dama so aretirali, toda povedati noče ne imena in tudi ne, od kod da je. Tudi noče navesti vzrokov, ki so jo napotili do napada na tega častnika.

Somišljeniki — zahtevajte v gostilnah in trgovinah list „Straža“.

Lepo posestvo

v Krčevini 15 minut oddaljeno od Ptujja, obstoječe iz 2 hiš, gospodarskega poslopja, vrta, travnikov, njiv, sado rosnika in gozda se takoj proda (zemljišča je okoli 10 ha). Natančnejša cena in pogoji se izvejo pri učitelju Kajnihu v Ptujju, Herbersteinova cesta 5. 162

Višjega štabnega zdravnika in fizika dr. Schmidta znamenito

olje za sluh

odstrani hitro in temeljito nastalo gluhost, teženje iz ušes, šumenje po ušesih in naglušnost tudi ako je že zastarano. Steklenica stane 4 K z navodilom o uporabi. Dobiva se samo v lekarni „Zur Sonne“, Graz Jakominiplatz 14.

Loterijske številke.						
Trst	27. avgusta 1913	73	28	19	57	15
Dunaj	30. avgusta	26	23	58	30	3

Odvetnik dr. Janko Šavnik

je otvoril svojo pisarno v

Trstu

Nova ulica št. 11/I.

Slikar in pleskar

Prevzamem vsa dela dekoracijske, slikarske in pleskarske stroke, katera izvršujem vestno in po najnižjih cenah.

Mihael Dobravec v Celju
Gospodska ulica 5.

Velika narodna trgovina Karol Vanič, Celje Narodni dom

priporoča bogato zalogo manufakturnega in modnega blaga, posebno krasne novosti za ženske in moške obleke po zelo znižani ceni!

Ostanki pod 1. stopno ceno
Postrežba točna in solidna!

Vzorci na razpolago!

Belilnica voska, obrt medu in voščenin Franc Cvilak, Slov. Bistrica

se priporoča prečast. duhovščini in slav. občinstvu. Zaloga kapljenega in precejenega medu, medice in medenjakov. Zaloga rumenega in obledenega voska, voščenih sveč, voščenih svitkov, stearinovitih, cerkvenih in namiznih sveč v vsaki velikosti.

94

Vedno svežo špecerijsko blago ter vsakovrstne

sveče za cerkve

ima v zalogi po najnižjih cenah in kupuje deželne pridelke

Franc Kolenc

trgovec

Celje - Narodni dom.

Karol Tratnik

se priporoča kot

špecialist v izdelovanju cerkvenega orodja in cerkvene posode, kot monštranc, kelihov itd.

Maribor, Pfarrhof-gasse 3.

Samo K 4.85 ura, verižica, vžigalo s 6 užigalniki

Krasna fantazijska srebrna remontoarska ura za gospode.

Soliden, ploščnat in bogato graviran oklop z jako dobrim anker-delom, točno idoča z triletnim pisanim jamstvom, z elegantno ameriško double-zlato kavalir-verižico in modernim nikelnastim žepnim vžigalom s 6 rezervnimi vžigali, zadostujoči eno leto. Vse skupaj proti povzetju za samo K 4.85.

Pri naročilu 6 garnitur, se da 1 garnitura zastopj. Trgovina ur Schaechter Leopold Dunaj 194—XVI/2, Lerchenfeldergürtel 5. Zamena ali denar vrne.

Naznanilo otvoritve.

Cerjenemu občinstvu mesta Maribora in okolice javljam, da sem prenovil in prevzel prostore trgovne gospoda Jos. Reichenberga v Koroški cesti št. 7 (zraven Cirilove Tiskarne) ter nadalje izvršujem trgovino s špecerijskim blagom, s potrebščinami za vojaštvo ter s perilom za delavstvo.

Przadevajoč si postreči cenjenim odjemalcem le s svežim in dobrim blagom, prosim za obilen obisk z odličnim spoštovanjem Jos. Reichenberga naslednik

Karl Puch, Maribor
Koroška cesta 7.

173

Redka priložnost!

Prodajo se ceravene orgle z 227 glasovi, popolnoma obnovljene, v obliki omare.

Priporočam se nadalje za mizarstva dela. Izdelujem za vsako potreščino. Jamčim za vsako delo.

Spoštovanjem
Jožef Strniša pri g. Golograncu
Gaberje 50 pri Celju.

Malisno štupo, suhe gobe,

jabolke namizne in za mošt, hruške, fižol, oves, pšenico, ječmen, bučno, zrnje, koruzno slamo od storžev.

smrekove storže, vinski kamen,

želod, krompir, sploh vse deželne pridelke kakor tudi petroljevske in oljate sode, ter močnate, solne in otrobne vreče kupi vsako množino, maslo itd.

**Veletrgovina s špecerijo
in z deželnimi pridelki**

Anton Kolenc Celje
Graška ulica št. 22.

Pozor!

Ker se nagiba sezona h koncu opozarjam cenjeno občinstvo na nečuvno nizke cene vseh poletnih obuval, posebno sandal in platnenih čevljev. — Naj nihče ne zamudi ugodne prilike. Naročila od zunaj se izvrše točno in poceni.

ŠTEFAN STRAŠEK prva največja zaloga obuval v Celju, Schmidgasse šte. 3.

Štajerske slivovko

tropinovec, brinjevec, vse vrste likerjev ter

medicinalna žganja

in sicer štajerski konjak, borovničev, vnsko žganje, žganje iz šipkovih jagod priporoča

edina žganjarna v Celju

lastnik **R. Diehl.**

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru

registrov. zadruga
z neomejeno zavezo

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navdane po 4 1/2%, proti trimesečni odpovedi po 4 1/4%. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so pošt. hran. polož. (97.078) na razpolago. Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo

le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 5%, na vknjižbo sploh po 5 1/2%, na vknjižbo in poroštvo po 5 1/2% in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. ure dopoldne in vsako soboto od 8. do 12. ure dopoldne izvzemši praznike. V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajejo

in prošnje sprejemajo vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne. Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.

Stolna ulica šte. 6 (med Glavnim trgom in stolno cerkvijo).